

SCHLOSS & SCHLOSSPARK ORANIENBURG

Orangefest

23. April | 10–18 Uhr

Oranienburg feiert seinen „Tag in Orange“

Verslag Oranienburg 1e dag

De Fryske dûnsers binne útnûge foar in optreden yn Oranienburg op it jierlikse Oranjefeest om dear ús keunsten sjen te litten.

Bus fan Dalstra . Sjauffeur Ronald Peters soe ús bringe.

Om healwei 8 oere kaam de bus oanriden oan it kjelledykje yn Ljouwert, wear al minsken klear stiene om in te stappen. Der moast in berch goed mei, want der wie ek in âlde ambacht merke, dus efter de bus wie in oanhinger wer it goed yn moast. Acht oere wie alles ynladen en koene we nei Drachten, wer we om healwei 9 oere oan kamen. It selde ferhaal, ynlade en njoggen oere op nei Dútslân. 590 kilometer moast yn seis oeren te doarn wêze. It ward oars, want yn Grins gie it al mis, ôfslaan nei Oldenburg koe net wie ticht, dus omliding nûmer 10 folge en sa

kamen we op de autobaan nei Bremen. Bij Bremen wiene wurksumheden oan de dyk, op ien riid baan fierder, dus wer fertraging.

Nei Hamburg soene we in bakje kofje ha en dat slagge, mar wol letter dan wij tocht hiene. Ek foar Hamburg wie it wer rekke en dat doare lang. Ek moasten we nōch in stik troch Hamburg hinne, want fansels wie der ek in stik dyk ôfsluten. Tōch kamen we oer de Elbe en sa kamen we bij de Rastplatz oan.

Efkes in heel oere skoftsje en dan wer fierder . Wat aardich wie dat Ronald sa út en troch wat fertelde oer de omjouwing, tige ynteressant. Sa gong it fierder op nei Berlyn. It miste net, ek der healweis fertraging. Dochs binne we oankommen yn Oranienburg, al wie it letter dan it doel wie. Om likernōch jûnes heal wei 7 oere waard de bus parkeart bij Gasthof Oranjehus. 23 graden Celsius wie it doe noch. It miel stie al klear en dat foel der yn as in preek ien in âlderling. De kaai foar de keamers waard útjûn en sa wist els syn plak wear oft hij sliepe koe, geitsje by geitsjes en bokjes by bokjes.

Nei in lange rit mei de bus, it ieten en in drankje, wat tige smakke, wie it dernei op bêd en "lekker koese" en "oant moarn".

Groetnis Gelf.

Verslag Oranienburg 2e dag.

Na wakker te zijn geworden hebben we enige tijd nodig om ons te realiseren wie de kamergenoten ook al weer zijn. Dan het raam uitkijken: donkere lucht en miezige regen. Oei, oei, gaat dit vandaag wel goed komen met al die gesteven mutsen? Nou ja, geen paniek, eerst maar de inwendige mens versterken. Het ontbijt blijkt werkelijk voortreffelijk te zijn en levert genoeg energie om aan het omkleden te beginnen.

De bus gaat twee keer rijden naar het Slot. Eerst met de mensen van de kraampjes, daarna met de dansers. Dus niemand hoeft te stressen om op tijd klaar te zijn. Ondertussen blijft het regenen.

In het slot krijgen we een sjieke kamer met koffie, thee en water, blauw of rood, toebedeeld. Onder de paraplu kunnen we de waren in de kraampjes bekijken en de oude ambachten zien uitoefenen. Wandelen in de slottuin, of het museum bezoeken kan ook. Wat niet kan is optreden. De eerste twee optredens gaan niet door.

Onze kraamhouders proberen zichzelf en hun spullen droog te houden door de kramen met stukken plastic aan elkaar te maken.

Dan, "hosanna ", breekt rond één uur de zon door. Het plein vult zich snel met mensen die net als wij hebben zitten wachten op betere tijden. De sfeer verandert snel en het wordt een gezellige boel.

Om 14.15 en 16.30 uur treden we op en het vele publiek weet dat te waarderen met een daverend applaus.

De 8 bonnetjes, die we hebben gekregen, worden tussen de optredens omgezet in, "brot mit bratwurst" en heerlijke "bowl mit wein".

Anne kan met zijn touwslagerij de vraag van de kinderen om een springtouw nauwelijks aan.

Leroy en Natalie zijn druk met mensen die iets van hun getoonde kostuums willen passen.

Ingrid en Pietje showen hun mutsen en om wat te verdienen verkopen ze het petroleumstelletje, dat in hun bus dienst doet om water op te koken voor thee en koffie. Dat wordt afzien op de terugreis.

Langzaam verdwijnt het publiek om thuis het avondeten te bereiden. Ook wij gaan alles inpakken en in de bus naar het hostel om aan te schuiven voor het heerlijke buffet

Maar dan.....Als we aankomen blijkt het restaurant van het hostel gesloten, niemand van het personeel is aanwezig.

Paniek! Wat nu?

Het blijkt dat de acht bonnetjes, die we voor een groot deel in frisse weinbowl hebben omgezet, ook bedoeld waren om in de namiddag van de ovenkuchen en de bratwurst te genieten, als zijnde avondeten. Ja, dat wisten wij niet!!!!

Toch gaan we niet met een lege maag naar bed.

Er worden twee medewerkers opgetrommeld, die de zaak openmaken en ons vlot voorzien van een drankje. Er worden stapels pizza's besteld en gebracht, die nu nog lekkerder smaken als anders.

We zoeken ons bed op en vallen heel tevreden in slaap.

Hoi Meine,

Verslag Oranienburg 3e dag

Maandag 24 april: 3^e en laatste dag van de reis naar het Oraniefest in Oranienburg. Iedereen verscheen tussen 7.00u en 7.30u aan het –opnieuw- geweldige ontbijt. Vóór die tijd hadden diverse mensen al met tassen en koffers gestoeid, vroeg opstaan dus... Geheel volgens het verzoek van de chauffeur was iedereen op tijd met z'n bagage naar de bus gewandeld en konden we stipt om 8.30u écht beginnen aan de terugreis. We werden uitgezwaaid door Meine en Gepke die op een bus gingen wachten die hen naar het station zou brengen. Zij reisden dan per trein terug naar Houten. Daarvoor namen we al afscheid van Ingrid en Pietje, zij gingen met hun camperbus terug naar Ameland. We zouden –ondanks allerlei andere suggesties- echt het snelst via de bekende route langs Bremen en Hamburg rijden had de chauffeur ondertussen al gegoogeld... Het koffiezetapparaat was op de valreep van vers water voorzien, de lunchpakketten waren ook aan boord: op weg dus... Alles verliep vlot, een vriendelijk zonnetje achter ons en zo nu en dan luisterend naar een wetenswaardig (Maarten Luther bij het passeren van Wittenberg of humoristisch (parkeerprobleem bij een park bij Reinsbeck) verhaal van de chauffeur

We zagen rond 11.05 u Hamburg-Oost op de verkeersborden staan: in 2,5u was er ruim 250 km gereden!!! Nog ongeveer 130 km naar Bremen volgens diezelfde borden.. Om 11.50 u zwaaiden we van de snelweg af naar Raststätte 'Holland' om bij een (semi) Mac. Donaldrestaurant de eerste rustpauze te houden. Koffie, toiletten, even 'fortrêdzje' (benenstrekken, wat rondlopen)... 12.20u opnieuw keurig op tijd weer op weg. Nog 290 km naar Drachten... geschatte tijd op z'n snelst nog 3 u rijden, maar afhankelijk van eventuele 'Stau' bij Bremen en/of Leer. Grinnikend werd ook stad Groningen nog genoemd. Alleen op verzoek van de passagiers zouden we nog voor een rustmoment stoppen, volgens de chauffeur kon het best in één keer.. Rond 13.20 reden we langs Bremen, de oude handelsstad aan de Wezer. Volgens onze reisleader/chauffeur een mooie stad, bekend oa. om zijn 'Bremer Stadsmusikanten' We kregen een uitgebreid verhaal over de gebroeders Grimm, bekend van de sprookjesboeken met daarin verhalen als 'de rattenvanger van Harmelen' én die 'Bremer Stadsmusikanten'. Ondertussen was het zonnetje veranderd in regenbuien, waar kenden we dat van? En rond 14.00u stonden we dus –nat en wel- in de 'Stau', maar gelukkig zagen we, langzaam doorschuivend- plotseling Groningen op de borden vermeld... En bij het oplossen van het verkeersprobleem bleek zelfs Bad Nieuwe Schans al in zicht. Nog 69 km, we roken het thuisland...! Die laatste km-ers werden we getraakteerd op muziek van het Groninger mannenkoor "Oosterstorm" met een smeug verhaal over de belevenissen en de reizen die onze chauffeur met deze heren maakte.. Obladi, Oblada, life goes on, yeah.... diverse mensen zongen gezellig mee.. Alles verliep verder prima, 15.00u passeerden we de 'Poort van Groningen', de prognose was 16.00u in Drachten mits we zonder problemen stad Groningen konden ronden. De laatste km-ers werden

door Jetske gebruikt voor het terugblikken op deze reis. Het prettige samengaan met de ambachtslieden, waarderende woorden over- en dankzeggen aan- diverse zaken en mensen. Tytsje bedankte daarna nog Jetske voor haar inzet en tijd voor de organisatie van deze reis. En inderdaad, om 16.00u konden de diverse koffers, tassen, dozen en ambachtsspullen uit de kar en bus tevoorschijn getrokken worden voor de eerste groep uitstappers.. Ook dat ging verbazend soepel, dus vlot op weg naar Leeuwarden.... Daarover zijn geen berichten meer gekomen, de veronderstelling is dat ook daar aankomen en uitladen goed verlopen zijn. Het was een uiterst prettige busreis geweest met een zéér kundige chauffeur met een fijne, rustige rijstijl. Dat hij daarnaast ook nog ongedwongen zijn nodige 'reisleiding'- kwaliteiten gebruikte, maakte hem tot een topper! Voor herhaling vatbaar; reizen met Dalstra's bus met deze chauffeur!

Verslag geschreven door Joukje Walsma